

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3*

A Development Of Thai Word Spelling Exercises For The Third Year Chinese Students

จาง หึงหึง (Zhang YingYing)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 ก่อนและหลังการเรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยและ 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาแลกเปลี่ยนจากจีนชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 31 คนได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 จำนวน 6 ชุด 2) แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนสะกดคำภาษาไทย 6 แผน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำภาษาไทยซึ่งเป็นแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือกจำนวน 30 ข้อและ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัยพบว่า

1. การพัฒนาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย สามารถหาประสิทธิภาพได้ 81.30/82.04 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80

---

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2557 โดยมีที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อ.ดร.บำรุง ชำนาญเรือ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมร.ศ. สมพร ร่วมสุข และอ.ดร.ยุวรี ผลพันธิน

This article submitted in partial fulfillment of the requirements for the Degree Master of Education Program in Teaching Thai Language, Department of Curriculum and Method of Teaching, faculty of Education, Graduate School, Silpakorn University, Academic Year 2014. THESIS ADVISORS: BAMROONG CHAMNANRUA, ASST.PROF.SOMPORN RUAMSUK, AND YUWAREE POLPANTHIN, Ph.D

** นักศึกษาปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร e-mail address : 449331527@qq.com.

Student of Graduate school Degree Master of Education Program in Teaching Thai Language, Department of Curriculum and Method of Teaching, faculty of Education, Graduate School, Silpakorn University. e-mail address : 449331527@qq.com.

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำพบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยพบว่า โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

คำสำคัญ: การเขียนสะกดคำภาษาไทย/แบบฝึกทักษะ

Abstract

The objectives of this research were to: 1) develop Thai word spelling exercises for the third year Chinese students with standard of 80/80. 2) compare Chinese students' learning achievement on Thai word spelling before and after using the exercises, and 3) study students' opinions forward the exercises. The sample selected for this research were exchange students from China, Phetchaburi Rajabhat University, during the first semester of the academic year 2015. The tools used in the research were: 1) six Thai word spelling exercises. 2) six lesson plans. 3) achievement test ,and 4) a questionnaire used to study the students' opinions toward the exercises. The data were analyzed by Percentage (%), mean ($\bar{X}$), Standard Deviation (S.D.) and dependent samples t-test.

The results of this research were as follows:

1. The efficiency of the Thai word spelling exercises was 81.30/82.04.
2. The Chinese students' Thai word spelling achievement after using the exercises was significantly higher than before using the exercises at the 0.05 level
3. The students' opinions toward the exercises were highly positive.

Key word: Thai word spelling / exercise

บทนำ

การพัฒนาอย่างรวดเร็วในทุกๆด้านของโลกทำให้สังคมปัจจุบันเปิดกว้างขึ้น แต่แต่ละประเทศมีการติดต่อรับข้อมูลข่าวสารกันทั้งทางเศรษฐกิจ การเมือง การศึกษาและวัฒนธรรม ประเทศไทยกับประเทศจีนมีความผูกพันและติดต่อกันมาอย่างยาวนานนับแต่โบราณกาลโดยสามารถย้อนไปได้ถึงสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตก (จักรพรรดิอู่ตี้) ของจีนซึ่งได้บันทึกประวัติศาสตร์เกี่ยวกับชนชาติไทย และที่เด่นชัดก็คือ ความสัมพันธ์ระหว่างอาณาจักรสุโขทัยกับประเทศจีน ซึ่งมีการติดต่อค้าขายระหว่างกันและไทยได้รับเทคโนโลยีเครื่องปั้นดินเผา มาจากประเทศจีนในช่วงเวลาดังกล่าว ความสัมพันธ์ทางสายเลือดระหว่างคนไทยกับคนจีน น่าจะเริ่มมีขึ้นในช่วงนี้ด้วยจากการอพยพของชาวจีนในช่วงสงครามสมัยราชวงศ์หยวนและในช่วงต้นราชวงศ์หมิง และนับจากนั้นมา

ก็ได้มีการติดต่อค้าขายกันมาโดยตลอดและมีชาวจีนจำนวนมากเข้ามาตั้งรกรากในประเทศไทยโดยเฉพาะในช่วงสงครามโลกและสงครามกลางเมืองของจีนระหว่างปี พ.ศ.2473-2493 มีชาวจีนจำนวนมากมาจากมณฑลทางใต้ของจีน อาทิ กวางตุ้ง ไท่หนาน ฝูเจี้ยนและกวางสีหลบหนีภัยสงครามและความอดอยากเข้ามาสร้างชีวิตใหม่ในประเทศไทย จึงอาจกล่าวได้ว่า ความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดดุจพี่น้องระหว่างคนไทยกับคนจีนได้มีมาอย่างยาวนานดังคำกล่าวที่ว่า “ไทยจีนใช้อื่นไกล พี่น้องกัน” (ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีนสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง, 2556: 16)

ความสัมพันธ์ด้านการศึกษา การค้าระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีนได้ขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปีทำให้สัมพันธ์ไมตรีอันดีระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีนแน่นแฟ้นมากยิ่งขึ้น มีนักท่องเที่ยวชาวจีนจำนวนมากเข้ามาเที่ยวประเทศไทย นักธุรกิจจีนก็เข้ามาลงทุนในประเทศไทยมากขึ้นทุกปี จึงเกิดภาวะตลาดต้องการบุคคลที่มีความรู้ด้านภาษาไทยทำให้นักศึกษาจีนจำนวนมากสนใจเลือกเรียนภาษาไทยเป็นวิชาเอก ในขณะที่เดียวกันรัฐบาลจีนก็ให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนภาษาไทย โดยมีนโยบายสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาต่างๆจัดทำหลักสูตรเปิดสอนวิชาภาษาไทยเพื่อให้นักศึกษาเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจของตน

ปัจจุบันนี้ การเรียนการสอนภาษาไทยกำลังเป็นที่นิยมในประเทศจีน สถาบันการศึกษาที่เปิดสอนวิชาภาษาไทยมีทั้งของรัฐบาลและเอกชน มีทั้งหลักสูตรระยะสั้นและหลักสูตรระยะยาว นอกจากนี้ สถาบันการศึกษาเหล่านี้ยังได้จัดโครงการความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันอุดมศึกษาไทยที่มีชื่อเสียงหลายแห่งเพื่อส่งนักศึกษาจีนมาเรียนที่ประเทศไทยในแต่ละปี เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าใจประเพณีวัฒนธรรมไทยและประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาไทย

ภาษาเป็นเครื่องมือที่ใช้ติดต่อสื่อสารในการดำเนินชีวิตประจำวันและในการประกอบอาชีพเพื่อให้เกิดความเข้าใจเรื่องราวความรู้สึก ความนึกคิด ความต้องการของแต่ละฝ่าย ซึ่งได้แก่ผู้ส่งสารซึ่งจะส่งสารโดยแสดงพฤติกรรมในรูปของการพูด การเขียน หรือแสดงด้วยท่าทาง ส่วนผู้รับสารจะรับสารด้วยการฟัง การดู หรือการอ่าน แต่ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารหรือรับสารก็ตามเครื่องมือสำคัญที่ใช้เป็นสื่อเชื่อมโยงเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันคือ ภาษา

การเขียนเป็นระบบการสื่อสาร หรือบันทึกถ่ายทอดเรื่องราวเพื่อแสดงออกซึ่งความรู้ ความคิด ความรู้สึก และอารมณ์โดยใช้ตัวหนังสือ และเครื่องหมายต่างๆเป็นสื่อ ดังนั้น การเขียนจึงเป็นทักษะการใช้ภาษาแทนคำพูดที่สามารถสื่อความหมายให้เป็นที่ปรากฏได้นานกว่าการพูด การเขียนเรื่องราวเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจตรงตามความมุ่งหมายของผู้เขียนนั้นจะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับผู้เขียนเป็นสำคัญว่ามีทักษะในการใช้ภาษาเขียนได้ดีเพียงใด ทักษะการใช้ภาษาเขียน ต้องอาศัย พื้นฐานความรู้จากการฟัง การพูด และการอ่านเพราะจากพื้นฐานดังกล่าว จะทำให้ผู้เขียนมีความรู้ มีข้อมูล และมีประสบการณ์เพียงพอที่จะให้เกิดความคิดความสามารถในการเรียบเรียงและถ่ายทอดความคิดออกมาสื่อสารกับผู้อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในสังคมยุคแห่งข้อมูลข่าวสารเช่นปัจจุบันนี้ บุคคลจำเป็นต้องติดต่อสื่อสารกันมากขึ้น ทักษะการเขียนจึงจำเป็นและทวีความสำคัญมากขึ้นเป็นลำดับ เพราะการเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิดความรู้สึกและ

ความเข้าใจของตนเองออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อสื่อความหมายให้คนอื่นเข้าใจได้อย่างกว้างขวางและสามารถเก็บไว้เป็นหลักฐานอ้างอิงได้ พวงเล็ก อุดระ (2533: 174) กล่าวว่า การเขียนใช้ติดต่อกันได้ระหว่างผู้อยู่ห่างไกล สามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมหรือวิชาความรู้ได้กว้างขวางกว่าการพูด ช่วยรักษาและสืบทอดวิชาความรู้ต่างๆ ได้ยาวนานถึงแม้ค่าบางค่าจะไม่ใช้พูดกันแล้ว แต่ก็ยังปรากฏหลักฐานเหลืออยู่ และภาษาเขียนสามารถแก้ไขให้ได้รับความกระชับไพเราะสละสลวยได้มากกว่าภาษาพูด ภาษาเขียนที่ดีควรเริ่มจากเขียนสะกดคำที่ถูกต้อง ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการใช้ภาษาเขียนถูกต้องจะทำให้ใช้ภาษาได้อย่างสมบูรณ์ คำที่เขียนสะกดผิดอาจจะทำให้การอ่านออกเสียงคำนั้นไม่ถูกต้อง และยังอาจทำให้การสื่อสารผิดความหมายและขาดประสิทธิภาพ อาจก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงได้เช่นกรณีการเขียนหนังสือสัญญาต่างๆ ไม่ถูกต้องหรืออย่างน้อยก็แสดงถึงความด้อยค่าทางสติปัญญาของผู้ใช้ภาษา (สุจริต เพียรชอบและสายใจ อินทรมพรรษย์, 2536: 163)

ปัญหาของนักศึกษาจีนที่เลือกเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองก็คือผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาจีนส่วนใหญ่ที่กำลังเรียนที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่เลือกเรียนภาษาไทยค่อนข้างต่ำ ยังไม่เป็นผลอันพึงประสงค์ โดยสังเกตจากงานเขียนเรียงความของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาเขียนคำต่างๆ ผิดมากส่วนใหญ่เป็นการใช้ตัวการันต์ ตัวการันต์ผิด ตัวสะกดผิด และคะแนนของงานเขียนคำตามคำบอกของนักศึกษาจีนที่กำลังเรียนที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีแต่ละครั้งยังไม่น่าพอใจ ซึ่งคะแนนเฉลี่ยของแต่ละครั้งได้คะแนนอยู่ในช่วง 6-7 คะแนนจากคะแนนเต็ม 10 คะแนน (จากการทดสอบให้นักศึกษาที่กำลังเรียนที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีเขียนคำตามคำบอก 10 คำ คำละ 1 คะแนน เมื่อวันที่ 20 เดือนสิงหาคมปี พ.ศ.2559) นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์อาจารย์ที่สอนภาษาไทยแก่นักศึกษาแลกเปลี่ยนจากประเทศจีนที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีพบว่า นักศึกษาจีนมีปัญหาด้านการเขียนคำภาษาไทย กล่าวคือ ปัญหาที่มักจะพบในด้านเขียนสะกดคำนั้นเป็นการเขียนคำพ้องเสียงไม่ถูกต้อง เช่น คำว่า ย่ากับหญ้า การเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา เช่น สนธิเขียนผิดเป็นสนิดและ เขียนคำที่มีตัวการันต์ไม่ถูกต้อง เป็นต้น (สุวรรณ นาควาด, ชมพูนุช จรวิรัตน์ และ พรธารา แสงสี, 2557) ทักษะการเขียนสะกดคำเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากในการสื่อความ เพราะถ้าเขียนสะกดคำผิดความหมายก็จะผิดไปด้วย เพราะฉะนั้นนักศึกษาจีนทุกคนจำเป็นต้องเขียนให้ถูกต้องเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่ต้องการจะสื่อสาร

สาเหตุสำคัญของการเขียนสะกดคำภาษาไทยผิดอาจจะมีทั้งด้านครูผู้สอนและตัวผู้เรียน เนื่องจากหลักสูตรเปิดสอนภาษาไทยของสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ในประเทศจีนส่วนใหญ่เป็นหลักสูตรที่เปิดมาไม่นานยังอยู่ในระดับที่กำลังพัฒนาและเติบโต ครูผู้สอนยังขาดประสบการณ์ในการสอน ขาดเทคนิควิธีในการสอน และไม่มีการจัดกิจกรรมที่น่าสนใจมากระตุ้นให้การเรียนน่าสนใจ เกิดความสนุกสนาน และยังขาดสื่อและนวัตกรรม ที่หลากหลายอันจะช่วยให้ผู้เรียนฝึกหัดและจดจำได้อย่างแม่นยำ ส่วนสาเหตุของตัวนักศึกษาเอง นักศึกษาส่วนใหญ่มีทักษะทางภาษาไทยค่อนข้างต่ำ อ่านหนังสือไม่คล่อง พื้นฐานความรู้ทางการเขียนยังไม่ดีพอ ไม่แม่นยำในหลักภาษา ไม่รู้ความหมายของคำ ออกเสียงเพี้ยนออกเสียงผิดหรือใช้แนวเทียบผิด ทำให้เขียนผิดไปด้วย

จากปัญหาดังกล่าวทำให้เห็นว่า การที่ผู้เรียนจะเกิดทักษะการเขียนสะกดคำอย่างมีประสิทธิภาพนั้นต้องได้รับการฝึกฝนและปรับปรุงแก้ไขความบกพร่องต่างๆ อยู่เสมอ ครูสอนภาษาไทยจำเป็นต้องปรับปรุงลักษณะ

การจัดการเรียนการสอน และเลือกใช้สื่อเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษา ซึ่งมีผู้เสนอแนะกิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าสนใจวิธีหนึ่งคือ การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาและเสริมสร้างทักษะต่างๆให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ สามารถนำความรู้ไปใช้ได้อย่างถูกต้องและผู้เรียนเรียนรู้จากการกระทำจริงจึงทำให้จดจำสิ่งที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น แบบฝึกมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาการเรียนการสอนทุกวิชา โดยเฉพาะการฝึกทักษะภาษาในทุกๆด้าน เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ เกิดแรงจูงใจและสามารถตรวจสอบผลการเรียน ทำให้ทราบความก้าวหน้าและข้อบกพร่องอันส่งผลต่อทัศนคติและประสิทธิภาพในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี (ชนินฐา แสงภักดี, 2540: 10)

แบบฝึกทักษะที่ดีนั้นจะต้องเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนมาแล้วเหมาะสมกับระดับวัยหรือความสามารถของผู้เรียน มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย และมีกิจกรรมหลายๆแบบคำอธิบายต้องชัดเจน แบบฝึกแต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไป ใช้เวลาที่เหมาะสม แบบฝึกมีหลายรูปแบบคำศัพท์ที่ใช้ฝึกฝนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (วันเพ็ญคุณพิริยะทวี, 2548: 59) ทั้งยังต้องคำนึงถึงจิตวิทยาการเรียนรู้มีวิธีการฝึกทักษะที่เหมาะสม มีจุดมุ่งหมายในการฝึกที่ชัดเจนและสร้างแบบฝึกให้มีรูปแบบที่น่าสนใจโดยคำนึงถึงความพร้อมและความสามารถของนักเรียน (เข็มทอง จิตจักร, 2544:3) วิชัย เพชรเรือง (2531: 32) ได้กล่าวถึงแบบฝึกทักษะที่ดีไว้ว่า 1) แบบฝึกต้องมีเอกภาพและความสมบูรณ์ในตัวเอง 2) เกิดจากความต้องการของผู้เรียนและสังคม 3) ครอบคลุมหลายลักษณะวิชาโดยบูรณาการการใช้ให้เข้ากับการอ่าน 4) ใช้แนวคิดใหม่ในการจัดทำกิจกรรม(Activity) 5)สนองความสนใจใคร่รู้และความสามารถของผู้เรียนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนเต็มที่ 6) คำนึงถึงพัฒนาการและวุฒิภาวะของผู้เรียน 7) เน้นการแก้ปัญหา 8) ครูและนักเรียนได้มีโอกาสวางแผนร่วมกัน 9) แบบฝึกทักษะควรเป็นสิ่งที่น่าสนใจ คือเป็นสิ่งที่มีความแปลกใหม่พอสมควรเข้าสู่โครงสร้างความคิดของเด็กได้

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่กล่าวมาแล้วนั้น ยังมีผู้ที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแบบฝึกไว้ เช่น ณัฐพงศ์ สวางค์ตุ้ย (2542: 38) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะเรื่องการเขียนสะกดคำยากวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่าคะแนนรวมความสามารถในการเขียนสะกดคำยากวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้กิจกรรมแบบฝึกทักษะการสะกดคำยากที่พัฒนาขึ้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักเรียนมีเจตคติต่อแบบฝึกทักษะการสะกดคำยากที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับที่ดีและกัลยา ชมสะอาด (2542: 123) ได้สร้างแบบฝึกการอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการนำคำจากหนังสือเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 เป็นคำที่มีตัวสะกดทั้ง 9 มาตรา คือ แม่ ก กา แม่กง แม่กน แม่กม แม่เกย แม่เกว แม่กข แม่กค และแม่กบ จัดทำแบบฝึก 9 ชุด ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกสามารถทำแบบฝึกหัดทบทวนทำแบบฝึกแต่ละชุดผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ 87.40 และนักเรียนสามารถทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบฝึกผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ 86.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่าแบบฝึกเป็นสื่อทางการศึกษาที่มีคุณค่าในการจัดการเรียนการสอนหลายประการ เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูดำเนินการสอนไปตามลำดับขั้นตอน ช่วยถ่ายทอดเนื้อหา

หรือประสบการณ์ที่ซับซ้อนให้เป็นรูปธรรมได้สูง ช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้เรียนมีโอกาสปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองช่วยเสริมการศึกษารายบุคคล ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถ ความสนใจ ตามเวลาและโอกาสที่อำนวย (สุนันทา สุนทรประเสริฐ, 2543: 2; พรรณี ชื่นอุไทย, 2546: 43;) และมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพและเนื่องจากเนื้อหาภาษาไทยเป็นทั้งนามธรรมและรูปธรรม ในส่วนของนามธรรมเราจึงจำเป็นต้องใช้สื่อการสอนทำให้เรื่องที่เป็นนามธรรมเห็นภาพชัดเจนขึ้น การนำสื่อเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ก็จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ให้สูงขึ้น นอกจากนี้การเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ ยังช่วยให้ครูได้รับความสะดวก ประหยัดเวลาในการเตรียมการสอน ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนานเพลิดเพลินและมีส่วนร่วมในการเรียนของตน ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยเพื่อช่วยนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีในการเขียนสะกดคำภาษาไทยและช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยให้สูงขึ้นและเป็นไปตามความคาดหวังของหลักสูตร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 ก่อนและหลังการเรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยนจากจีนปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 4 ห้องเรียน ได้แก่ ห้องที่นักศึกษามาจากมหาวิทยาลัยชนชาติยูนนาน ห้องที่นักศึกษามาจากมหาวิทยาลัยปาไต้ตะวันตกเฉียงใต้แห่งประเทศจีน ห้องที่นักศึกษามาจากมหาวิทยาลัยชนชาติกวางสีและห้องที่นักศึกษามาจากมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวางสี มีนักศึกษาจีนทั้งสิ้น 118 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยนจากจีนห้องที่นักศึกษามาจากมหาวิทยาลัยปาไต้ตะวันตกเฉียงใต้แห่งประเทศจีน ปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวนนักศึกษา 31 คนได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มด้วยวิธีการจับฉลาก

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น คือ การเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่องการเขียนสะกดคำภาษาไทย

3.2 ตัวแปรตามคือ

3.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำภาษาไทย

3.2.2 ความคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่องการเขียนสะกดคำภาษาไทย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยก่อนการทดลอง (Pre-Experimental Design) แบบ One Group Pre – Posttest Design (Tuckman, 1990: 160) มีแบบแผนการวิจัย ดังนี้

สอบก่อนเรียน	ทดลอง	สอบหลังเรียน
O ₁	X	O ₂

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองประกอบด้วย

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยจำนวน 6 ชุด
2. แผนการจัดการเรียนรู้ 6 แผน
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำภาษาไทยจำนวน 30 ข้อ
4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย

จำนวน 10 ข้อ

การสร้างเครื่องมือ

1. สร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 6 ชุดดังนี้
  - 1.1 แบบฝึกทักษะชุดที่ 1 คำที่มีตัวสะกดแม่ก
  - 1.2 แบบฝึกทักษะชุดที่ 2 คำที่มีตัวสะกดแม่กต
  - 1.3 แบบฝึกทักษะชุดที่ 3 คำที่มีตัวสะกดแม่กบ
  - 1.4 แบบฝึกทักษะชุดที่ 4 คำที่มีตัวสะกดแม่กน
  - 1.5 แบบฝึกทักษะชุดที่ 5 คำพ้องเสียง
  - 1.6 แบบฝึกทักษะชุดที่ 6 คำที่มีตัวการ์นต์

โดยผลประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 หลังเรียน มีค่าเท่ากับ 81.48 ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

2. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง โดยมีรายละเอียดตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 1 การกำหนดเนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้

รายการ	เนื้อหา	เวลา/ชั่วโมง
	ทดสอบก่อนเรียน	1
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	คำที่มีตัวสะกดแม่กก	2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	คำที่มีตัวสะกดแม่กค	2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	คำที่มีตัวสะกดแม่กบ	2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	คำที่มีตัวสะกดแม่กน	2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	คำพ้องเสียง	2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	คำที่มีตัวการันต์	2
	ทดสอบหลังเรียน	1

โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การเขียนสะกดคำภาษาไทยของ นักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 (Index of Item Objective Congruence : IOC) ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คนได้ค่าดัชนี ความสอดคล้องที่มีค่าเท่ากับ 1

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำภาษาไทยเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 45 ข้อโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำภาษาไทย (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คนได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00 ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.57- 0.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.38 ขึ้นไป และค่าความ เชื่อมั่นเท่ากับ 0.92

4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ การเขียนสะกดคำภาษาไทย เป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับจำนวน 10 ข้อโดยหาค่าดัชนีความ สอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คนได้ค่าดัชนีความ สอดคล้องเท่ากับ 1.00

การรวบรวมข้อมูล

ขั้นก่อนทดลอง

1. กำหนดกลุ่มตัวอย่าง 1 ห้องเรียน ได้แก่ นักศึกษาจีนแลกเปลี่ยนจากมหาวิทยาลัยป่าไม้ ตะวันตกเฉียงใต้แห่งประเทศไทยชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1 ห้องเรียนจำนวน 31 คน

2. ให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำภาษาไทยของ นักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 ก่อนเรียน (Pretest) แล้วผู้วิจัยนำมาตรวจให้คะแนนพร้อมทั้งบันทึกผลไว้

ขั้นทดลอง

1. ดำเนินการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยจำนวน 6 ชุด และแผนการ จัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน

2. ทดสอบหลังเรียน (Posttest) กับกลุ่มตัวอย่างหลังจากเสร็จสิ้นการเรียนการสอนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำภาษาไทยซึ่งเป็นชุดเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) แต่สลับข้อและสลับตัวเลือก

ขั้นหลังการทดลอง

หลังการวิจัย ผู้วิจัยให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความคิดเห็น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ สรุปเป็นผลการทดลองและทดสอบสมมติฐาน ตามลำดับดังนี้

1. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนแบบทดสอบก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ โดยใช้การทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (dependent samples t-test)

2. วิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะใช้การแปลค่าแบบสอบถามความคิดเห็น 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง เห็นด้วยมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีผลการวิจัยดังนี้

1. การพัฒนาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยสามารถหาประสิทธิภาพได้ 81.30/82.04ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะพบว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยพบว่า โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

การอภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะพบว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากความสมบูรณ์ของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

ภาษาไทยที่สร้างขึ้นด้วยการผ่านขั้นตอนอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ พร้อมวิเคราะห์ปัญหาที่พบในงานเขียนต่างๆ ของนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 จากมหาวิทยาลัยป่าไม้ตะวันตกเฉียงใต้แห่งประเทศจีนที่กำลังศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีและสัมภาษณ์อาจารย์ภาษาไทยที่สอนวิชาการเขียนเพื่อรวบรวมปัญหาข้อมูล จากนั้นผู้วิจัยจึงนำประเด็นปัญหามาสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยโดยแบบฝึกทักษะแต่ละชุดมีองค์ประกอบดังนี้ คำชี้แจงในการใช้ใบความรู้ และกิจกรรมที่หลากหลาย ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ อย่างละเอียดโดยผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้เพิ่มจำนวนคำที่นำมาใช้ในการสร้างแบบฝึกทักษะให้มากยิ่งขึ้น เขียนหัวข้อให้ชัดเจน เข้าใจง่ายขึ้น ให้แบบฝึกแต่ละชุดมีรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลายขึ้น และผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะจนมีคุณภาพ ก่อนที่จะนำไปทดลองกับกลุ่มทดลอง และตรวจเก็บคะแนนไว้พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องที่พบก่อนจะนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง สอดคล้องกับชนงชัย มหาโพธิ์ (2535:20) และ มนทิตรา ภัคดิณรงค์ (2538:99) ที่กล่าวว่า แบบฝึกทักษะที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีนั้นจะต้องมีการวางฟอร์มที่ดี มีการพัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีจากการฝึกกระทำบ่อยๆ ได้ลงมือทำเองและเกิดความสุขสนานในการทำแบบฝึกทักษะ

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ศึกษาและคำนึงถึงหลักจิตวิทยามาใช้เป็นองค์ประกอบในการสร้างแบบฝึกทักษะและใช้เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกทักษะให้มีความเหมาะสมกับความสนใจและความสามารถของผู้เรียน สอดคล้องกับอัญชลี แจ่มเจริญ (2526: 45) ที่กล่าวว่า แบบฝึกทักษะที่ดีควรใช้หลักจิตวิทยาและกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน ควรสร้างขึ้นเพื่อสิ่งที่จะสอนและเกี่ยวข้องกับนักเรียนคำพูดและเนื้อหาควรเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและเป็นสิ่งที่นักเรียนพบเห็นอยู่แล้วสิ่งที่ฝึกแต่ละครั้งควรเป็นแบบฝึกสั้นๆ และเข้าใจง่ายไม่น่าเบื่อและที่สำคัญจะกระตุ้นให้เด็กได้สนใจใคร่ฝึกและยังสอดคล้องกับบงเยาว์ บวงสรวง (2535: 31) ที่กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกจะต้องคำนึงถึงจิตวิทยาการเรียนรู้ มีวิธีการฝึกทักษะที่เหมาะสม มีจุดมุ่งหมายในการฝึกที่ชัดเจน และสร้างแบบฝึกให้มีรูปแบบที่น่าสนใจ โดยคำนึงถึงความพร้อมและความสามารถของนักเรียนแบบฝึกที่สร้างขึ้นควรมีการหาประสิทธิภาพให้ได้มาตรฐาน

ดังนั้น แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จึงมีประสิทธิภาพทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับณัฐพงศ์ สวางค์ตุ้ย (2542:38) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาระบบฝึกทักษะเรื่องการเขียนสะกดคำภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะภาษาไทยมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยการใช้กิจกรรมแบบฝึกทักษะการสะกดคำภาษาที่พัฒนาขึ้นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และกัลยา ชมสะอาด(2542:123) ที่ได้สร้างแบบฝึกการอ่านสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่าค่าประสิทธิภาพแบบฝึกเป็น 87.40/86.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80ที่กำหนดไว้

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย มีผลการประเมินอยู่ในระดับมากทุกรายการและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือด้านประโยชน์ที่ได้รับ ซึ่งนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 มีความเห็นว่าการใช้แบบฝึกทักษะทำให้นักศึกษาสนุกกับการเรียนการเขียนสะกดคำภาษาไทยและช่วยทำให้เขียนสะกดคำภาษาไทยได้ถูกต้องขึ้น

จำคำศัพท์ยากๆได้แม่นยำขึ้น รู้จักคำศัพท์ใหม่มากขึ้น และด้านที่มีว่าค่าเฉลี่ยรองลงมาคือ ด้านการจัดการเรียนรู้ โดยนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 มีความเห็นว่า กิจกรรมการ เรียนรู้มีความหลากหลายและสร้างสรรค์ เหมาะสมกับ เนื้อหาที่เรียน ส่งเสริมให้นักศึกษาร่วมแลกเปลี่ยนความรู้กัน และด้านเนื้อหา นักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 มีความเห็นว่า เนื้อหาในแบบฝึกทักษะมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับ นักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 และการเรียงลำดับความ ยากง่ายของเนื้อหาแบบฝึกทักษะมีความเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของพรสวรรค์ คำบุญ (2534:19) ที่กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกควรคำนึงถึงความสนใจและความสามารถของนักเรียน ดังนั้น แบบฝึกต้องมีเนื้อหา ไม่ยากเกินไป มีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่าจะฝึกด้านใด มีการกำหนดเวลาในการทำแบบฝึกที่เหมาะสม และมี รูปแบบที่น่าสนใจ และ นงเยาว์ บวงสรวง(2535:31)ได้กล่าวถึงการสร้างแบบฝึกที่จะต้องคำนึงถึงจิตวิทยา การเรียนรู้ มีวิธีการฝึกทักษะที่เหมาะสม มีจุดมุ่งหมายในการฝึกที่ชัดเจน และสร้างแบบฝึกให้มีรูปแบบที่ น่าสนใจ โดยคำนึงถึงความพร้อมและความสามารถของนักเรียน และยังสอดคล้องกับหลักจิตวิทยา ในเรื่อง ทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไคค์และสกินเนอร์ที่นำมาใช้ในการสร้างแบบฝึกจะทำให้เกิดการเรียนรู้สูงสุด ซึ่งประกอบไปด้วย ความพร้อม แรงจูงใจและการฝึก โดยประกอบไปด้วยกฎแห่งผล กฎแห่งการฝึกหัด กฎแห่ง ความพอใจ กฎแห่งการวางเงื่อนไข และกระบวนการเสริมแรง ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้จะเป็นปัจจัยให้การ สร้างแบบฝึกทักษะเป็นแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ เข้าใจเนื้อหาที่เรียน ขอบกระบวนการจัดการเรียนรู้ และได้รับประโยชน์ในการเรียนรู้จนสามารถนำมาใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเพื่อพัฒนา ทักษะการเขียนสะกดคำ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน

1.1 การเลือกเนื้อหาและคำมาใช้ในการสร้างแบบฝึกทักษะ ควรมีเนื้อหาในการเรียนรู้ที่ไม่มาก หรือน้อยเกินไปกับเวลาที่กำหนด และเลือกคำที่มักได้ใช้จริงในชีวิตประจำวันหรือในบทเรียนภาษาไทย ไม่ใช่คำที่ เก่า โบราณ หรือยากเกินไปสำหรับผู้ที่ยังศึกษาภาษาไทยในระดับเบื้องต้นถึงปานกลาง เพื่อให้ได้แบบฝึกที่ไม่ยาก เกินไปสำหรับผู้เรียน

1.2 จากการสังเกตขณะทดลอง ผู้วิจัยพบว่า การฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนนั้น ถ้ากระตุ้นโดยการบันทึกผลคะแนนหลังทำแบบฝึกทักษะเลยเพื่อให้นักเรียนได้ทราบผลพัฒนาการในการเขียน สะกดคำของตน จะช่วยให้นักเรียนมีความพยายามในการทำแบบฝึกครั้งต่อไปให้มากขึ้น ซึ่งเป็นการเสริมแรงใน การเรียนรู้รูปแบบหนึ่ง

1.3 ในการเขียนคำครูควรดูแลนักศึกษาในเรื่องลายมือด้วยเพราะนักศึกษานอกจากจะฝึกความรู้ ด้านการเขียนคำให้ถูกต้องแล้วควรมีทักษะในการคัดลายมือให้สวยงาม อ่านง่าย ซึ่งเป็นมารยาทในการเขียน หนึ่งสื่อ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักศึกษาที่เรียนโดยใช่ แบบฝึก กับการใช้สื่อหรือวิธีการสอนแบบอื่นๆ

2.2 ควรสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำในลักษณะเดียวกันแต่ใช้มาตราตัวสะกดอื่นๆที่ต่างจากแบบฝึกนี้

2.3 ควรใช้การทดสอบหลังเรียนที่เป็นการบูรณาการทักษะการเขียนกับการฟังหรือดู ว่าจากการฟังหรือดูสถานการณ์ดังกล่าวต้องเติมคำใดลงใช้ช่องว่างจึงจะเป็นคำพ้องที่ตรงความหมายตามบริบทนั้นๆ

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กรมวิชาการ.(2546).**เอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช2544**.กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์คุรุสภา.

กระทรวงศึกษาธิการ.กรมวิชาการ. (2539). “บันทึกการเสด็จพระราชดำเนินพระราชทานกระแสพระราชดำริ เรื่องปัญหาการใช้คำไทย ในการประชุมทางวิชาการ ชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2505.”ใน**สารสถาบันภาษาไทย**, 8. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.

กัลยา ชมสะอาด.(2542). “การสร้างแบบฝึกการอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดไทย สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

กำชัยทองหล่อ (2544). **หลักภาษาไทย**.กรุงเทพฯ:รวมสาส์น.

เข็มทอง จิตจักร. (2544).“ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนามนพิทยาคม จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีระดับความสามารถทางภาษาไทยแตกต่างกัน ซึ่งเรียนโดยใช้เกม ใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะและวิธีเรียนแบบปกติ.”วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร .

ชั้นธงชัย มหาโพธิ์. (2535).**รายงานการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี โดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก**. อุดรธานี: สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี.

ชนิษฐา แสงภักดี. (2540).“การใช้แบบฝึกพัฒนาการเขียนสรุปความจากร้อยแก้วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.”วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ชัยยงค์พรหมวงศ์.(2531).**เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับประถมศึกษา**.พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ณัฐพงศ์ สวางค์ตุ้ย.(2542).“การพัฒนาแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพ เรื่อง การสะกดคำยาก วิชาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม .

นงเยาว์ บวงสรวง.(2535). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การสะกดคำของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับวิธีเขียนตามคำบอก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนท่ายางวิทยา จังหวัดเพชรบุรี.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- เนาวรัตน์ เจตดู.(2557). “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสรุปความโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น
ไทยทรงดำ อำเภอยาย้อย จังหวัดเพชรบุรีสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.” **Veridian
E-Journal,Silpakorn University**ปีที่ 5, ฉบับที่ 3 (เดือนกันยายน- ธันวาคม 2555) : 183.
- พรรณีชูชัย.(2522).**จิตวิทยาการเรียนการสอน**.กรุงเทพฯ: วรุฒิกการพิมพ์.
- พรสวรรค์ คำบุญ.(2534). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนคำยากของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่
เรียนโดยใช้และไม่ใช้แบบฝึกโรงเรียนร่องคำ จังหวัดกาฬสินธุ์.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พวงเล็ก อุดระ. (2533).**รายงานการวิจัยเรื่อง การใช้ของเล่นเพื่อสอนซ่อมเสริมการเขียนสะกดคำยากสำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1**. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยครูพระนคร.
- มนทิดา ภัคศิณรงค์.(2538). “การศึกษาแบบฝึกเสริมทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพและความคงทน
ในการเรียนรู้ เรื่องยังไม่สายเกินไปวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการสอนแบบมุ่ง
ประสบการณ์ภาษา.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วงเดือน แสงผึ้ง. (2548) “การพัฒนาแบบฝึกการเขียนสะกดคำโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วันเพ็ญ คุณพิริยะทวี. (2548)“การพัฒนาแบบฝึกการอ่านใจใจความโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4.”วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิชัย เพชรเรือง.(2531). “การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ที่ที่พูดภาษาถิ่นระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกซ่อมเสริมทั่วไปของโรงเรียนสมุทรพัฒนา
สำนักงานประถมศึกษา อำเภอมือง จังหวัดชัยภูมิ.” วิทยานิพนธ์ กศ.ม สาขาการสอนภาษาไทย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสามมิตร.
- สุจิตต์เพียรชอบ.(2531).**การพัฒนาการสอนภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์วิทยาลัย.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ.(2544).**การสร้างแบบฝึก**. ชัยนาท: ชมรมพัฒนาความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย.
- สุวรรณ นาควาด, ชมพูนุช จรวิรัตน์ และ พรธารา แสงสี, (2557).สัมภาษณ์,7 สิงหาคม.
- สุพรรณษา ทิพย์เที่ยงแท้. (2557). “การพัฒนาแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูล
ท้องถิ่นชะอำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.” **Veridian E-Journal,Silpakorn
University**ปีที่ 7, ฉบับที่ 3 (เดือนกันยายน- ธันวาคม 2557) : 1001.
- อัญชลี แจ่มเจริญ และคณะ.(2526).**วิธีการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษา**. กรุงเทพฯวิทยาลัย ครูสวนสุนันทา.